

Сергии разпрострялъ, еврейниятъ продава
 Тукъ своите пръстени, мониста, обеци
 И огледалца, — купъ девойки и момци
 Предъ него трупатъ се : отпреде имъ разстави
 Той стоката и съ хъзъ за нещо имъ разправя,
 Подмигва, маха имъ съ разперени ръце,
 160 Изюдилъ лунаво пионистото лице . . .
 До него габровецъ, съсъ бозеви потури,
 На голата земя е брустове, костури,
 Гаванки, ножчета и свирки навалилъ,
 И сякашъ да го е тамъ някой насадилъ
 Да мъти, отъ мѣсто не се биле поклаша,
 А купувачите посреща и изпраща
 Салъ съ „заповядайте“ „земете си“ и самъ
 Си нещо въ skutите човръка . . . По-натамъ
 Младъ бакърджия е бакрачи и сахани
 170 Изпъналъ да лъщѣтъ на слънце. Замотани
 Юлари и въжа отвѣде е настлалъ
 Прегърбенъ мотафчи, и съ клекналии гаджалъ
 До него нещо си разправя се полека . . .
 Цялъ редъ сергии се нататѣкъ надалеко
 Провличатъ, и гъмжи навалица край тяхъ,
 Като мравуняци на припекъ. Глъчъ и смяхъ
 Отъ всякъде ехти, отъ всякъде припира.
 Съсъ табла на глава, въ тѣпата се провира
 Тукъ симитчия, — тамъ, кърчази съсъ шербетъ
 200 Понесълъ, други се промъква пъкъ напредъ;
 Тукъ край децата се увѣртатъ халваджии,
 Тамъ, що имъ гласъ държи, гърланятъ бозаджии...
 И викъ и блѣскотия. — А въ ведре небеса